

Joseba Alvarez

HBko Mahai Nazionaleko kidea

Erromatik, Maastrichtera

■ Berrogei urte pasa dira Erromako Tratatua izenpetu zenetik eta asko izan da, urteurren hori dela medio, egun hauetan europar proiektuari buruz idatzi dena. Belgikako komunikabideek, Europar Batasunaren (EB) bihotza bertan kokatuta egonik, atentzio berezia eskaini diote gertakizun horri, besteak beste, inkesta garrantzitsu eta esanguratsu bat plazaratuz.

Le Soir egunkari frankofono garrantzitsuak azaldu duenez, EBren dinamika egunero bizi duten belgiarren artean, % 26a dira soilik proiektu europar honek hartu duen bidea ontzat ematen dutenak. Kontrakoak aldiz, hau da, proiektu honen garapena okertzat jotzen dutenak, bikoitza dira, % 57a. Gutxi balitz, inkesta horren arabera % 16ak soilik dio europar proiektu hau aurrera doala eta, bikoitzak, % 31ak, atzera doala. Azkenik, % 44ak EBren proiektua blokeaturik dagoela pentsatzen du.

Emaizta hauek esanguratsuak dira bi arrazoi nagusirengatik. Batetik, emaitza hauek EBean dagoen herri pentsakeraren ispilu direlako, inolako zalantzarik gabe. Eta, bestetik, lehen aldiz azaleratzen delako EB honen aurkako honelako emaitza garrantzitsuak. Orain arte aldekoak nagusi ziren edota bi iritzien arteko alde txikiagoa zen. Tendentzia, beraz, proiektu honen aurkakoen aldekoa da eta ez alderantzizkoa. Bestalde, emaitza hau EBren itzala gertutik eta teorien baldintza onetan bizi duten belgiarren iritzia da; hau da, EBren bihotza bertan kokatua izateagatik milaka milioi jasotzen dituztenen herrikoena. Zein izango litzateke inkesta honen emaitza Dinamarkan, Italian, Frantzia edota Alemanian? Antzekoa edota okerragoa, baina inolaz ere ez hobeagoa.

Emaizta hauen oinarrian zer ikusi handia dute EBren diseinua zuzentzen duten indar kapitalisten politikek. Langabeziaren gorakada amaiezina, konpetitibitatearen aplikazio gogorra, lan eta bizitza baldintzen okertzea, multinazionalen negozioa eta Europa Sozialaren urrutiratzea... Oraingo era ezkutuan bada ere, kapitalismoaren aurkako kontzientzia sozialaren indartzea adierazten dute inkestaren emaitzek. Mandatari eurokratek indartzen joango den erantzun sozialaren hasiera baino ez dute ikusi. Europako langileak beste EB nahi du.

Gaurko EBren erdua babesten duten indarrak, PNV, PSOE eta PP horien artean daude, etengabe saiatu dira EB honen baliagarritasuna zabaltzen, besteak beste, European azken hamarkada luze

hauetan pakea bizi izan dugula esanez, ekonomia- ren hobekuntza gertatu dela azpimarratuz eta aniztasun kulturala babestu dela ziurtatuz. Bi hitzetan esanda, proiektu demokratiko bat garatu dela azpimarratu nahi izan dute, baina alperrikakoa izan da, herritarrek ez dute horrela ikusi.

Inkesta horrek, beste emaitza interesgarri batzuk ere izan ditu. Eurokratek eta hauen komunikabideek egunero azpimarratzen duten moneta bateratuaren garrantzia eta lehentasuna belgiarren artean % 8ak baino ez du ikusten eta, aldiz, langabeziaren kontra lan egitea zein lanpostuak sortzeko politikari ekitea, % 53ak. Ildo berean, eurokratek kanpo politika eta defentsa bateratzeari (Jugoslavia ohia eta Albaniakoa ikusi eta gero) lehentasuna ematen diote, baina belgiarren artean % 1ak soilik jotzen du hori premiazkotzat eta, aldiz, % 17ak politika sozialaren bateratze europarra. Beste hitzetan esanda eurokrata eta europarren arteko ezberdintasuna nagusia da EBren ereduari dagokionez, baina batez ere, aurrera begira landu beharreko politika europarraren inguruan. Dibortzioa nabaria da, eta tendentzia, gero eta kontraesanekoagoa.

Horrek guztiak, baieztatu baino ez du egiten Ezker Abertzaleak orohar eta Herri Batasunak zehazkiago Maastrichteko EBri emaniko ezetza. Gu izan ginen Madrilgo Legebiltzar osoan EBren proiektu honi ezetza eman genion bakarrak. Iuk ere ez zuen horrelakorik egin. Zer esanik ez PNVk edota EAK.

Europako mendebaldean, berrogei urtetako kapitalismoa jasan ondoren, azkenean esnatzen hasia da europar langileria. Europako ekialdean, EBtik kanpo dauden lurraldeetan, langileria jadanik larrutik pagatzen hasia da: kapitalismoaren onura. Berlingo harresia erori zen, baina proiektu sozioekonomiko antagonikoak indartu egin dira Europa osoan.

Lehen erantzuna, arlo sindikaletik etorriko da. Horretan datza, adibidez, ekainean Europa gurutatuko duen Langabeziaren Aurkako Martxa Europarra. Baina Ezkerrak konpromezu politiko handiagoa du, esnatzen ari den Europa sozial horri alternatiba politiko globala, ezkerrekoa eta demokratikoa eskaintzeko gai izan behar du. Hau da, Herri eta herritar librean Europa berria zehaztu, egituratu eta lorgarria bihurtu behar du galduta duen sinesgarritasuna berreskuratu nahi badu. Horretan datza koxka, eta arlo honetan ere, Ezker Abertzaleak badu zer egin eta zer esan. ■

Iñaki Segurola

SOS Autofobia

Razismo eta xenofobia izeneko pantasia horiek, nork sinestarazten dizkigu? Nork entreteniarazi nahi gaitu kanpotarra geure burua balitz bezala maitatzen, hau da, geure burua kanpotar bezala gorrotatzen? Erantzuna: Estatuak dituen morroi zintzoenak, huxkeriak puztutzen (eta benetako putzak hustutzen) artista diren progreak eta solidarioak: *hangoak* izateko *hemen* jaioak, munduko hiritarrak, norbera ez bezalakoengatik (zenbat eta bestelakoago hobe) edozer gauza egingo luketen xenofi- loak, urrutiko (hobe zenbat eta urrutiago) zapalkuntza eta miseriengatik kezka gorrion bizi diren bihotz-zabalak karitatearen eta solidari- tatearen (gezurrezko elkertasun eta elkarrekiko- tasunaren) apostoluak, mundu zabal osoa beren txoko edo jaioterriat daukatenak edo, bestela esan, mundu osoa beren txokoaren pare bihurtu nahi luketen kosmopolita, internazionalista eta mixiolariak.

Errosario honen misterio jeneraletatik gatozen partikularretara. Guk ezin esan *belarrimotx*, *hezurbeltz*, *aurpegiberde*; guk maitatu egin behar kastillanoen muturje goragalezkoa ere (kastilla- nak ez ditut sartzen: horretan sexista naiz eta gustagarri egiten zaizkit txit). Baina nor gara *gu*? Ba gu gara borondate txarreko razistentzat *putovasco*, borondaterik gabeko razistentzat *cashe- ro*, eta borondate oneko razistentzat *oso euskal- dun* edo *euskaldunegiak* garenak. Aditzen? Antirrazismoa autofobia da. Kontuz. SOS.

Anjel Lobera

Sektak berriz ere

Sektek egunkariaren orrialdeetara urteten dutenetan, sarraski lazgarria jazo delako izan ohi da: ez dakit zenbat lagunek euren buruaz beste egin dutelako, ez dakit zein sektatako andrazkoek eta gizonezkoek euren burua sexu-jardueretarako saltzen dutelako, umeen trafikoan dihardutelako etab.

Horiek guztiek gizartearen giza oinarriaren ezaren ondorio dira. Eta itaundu behar dugu: zer da aurrerabidea? Tresna ugariago, jakinbide oparoago izatea? Hori bakarrik ez al da irizpidea gizarte baten aurreramendua neurtzeko?

Edozein gizartetan giza balioak ezabatu nahi direnean, beraten ordez zerbait eduki behar dugu, bestela zutabeak galtzen dituen baserria- ren antzera gertatuko zala gizartearen eraikun- tzari: beste barik eta ustekabeen lurreratu; eta, jakina, askoz zailagoa da berriz eraikitzea zutik dagoenari eustea baino; hala ere, horrekin be- randu konturatzen gara eta, orduko, hogetaz lagunek euren burua urkatu dute eta platertxo hegalaria baten bila abiatu dira.

Arazo hau ez da jakite mailakoa, behintzat, jakite intelektualaren mailakoa, hau da, sekta horietara biltzen direnak ez dira gizarteko *ezja- kinak*, ez bada teknikaren arloetan jantzita dau- den pertsonak. Baina hor dago koska: zer da aurreramendua? Ezagutza zientifiko ugari edu- kitzea? Horretan bakarrik ageri da aurreramen- dua?

L A P h I T Z A

